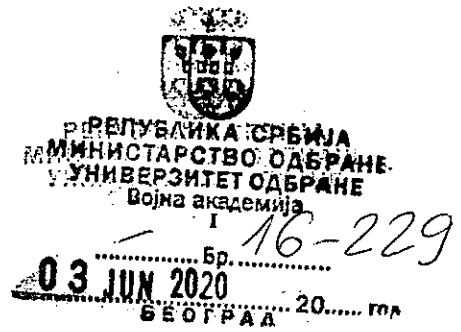

Ч-ПРАЈКО
ФР-12/29 31

бригадни генерал ванр.проф. др Мирослав Талијан, председник комисије
пуковник ванр. проф. др Љубомир Гиговић, члан комисије
потпуковник ванр. проф. др Срђан Благојевић, члан комисије
потпуковник ванр. проф. др Драган Памучар, дипл.инж., члан комисије и ментор
проф. др Гордана Радивојевић, дипл.инж., члан комисије

Докторска дисертација пп сци Дејана Ђорђевића,
извештај комисије о оцени докторске
дисертације доставља.-

ВЕЋЕ ЗА ДРУШТВЕНО – ХУМАНИСТИЧКЕ
НАУКЕ ВОЈНЕ АКАДЕМИЈЕ

Одлуком Већа друштвено – хуманистичких наука Војне академије И број 148-57 од 12. маја 2020. године, именовани смо за чланове комисије за оцену и одбрану докторске дисертације потпуковника сци Дејана Ђорђевића, под називом „Модел оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења”.

Након прегледа и свеобухватне анализе докторске дисертације, а на основу члана 10. Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације и промоцији доктора наука („Службени војни лист“, 20/12) и члана 34. става 3. Статута Војне академије („Службени војни лист“, 17/12) подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Потпуковник Дејан Ђорђевић рођен је 01.03.1970. године у Београду. Од рођења до завршетка основне школе живео је у Љигу. Завршио је Општу средњу војну школу (Војну гимназију) у Београду са одличним успехом. Дипломирао је 1993. године на Војној академији Копнене војске у Београду, смер геодетска служба (просечна оцена студија - 8.48). Завршио је 2001. године шестомесечну специјалистичку обуку за аерофотосниматеља и након положеног завршног испита пред комисијом РВиПВО добио је летачко звање аерофотограф - летач. Завршио је 2006. године последипломске академске специјалистичке студије на Факултету политичких наука у Београду са просечном оценом 9.50 и одбрани специјалистички рад на тему "Војна интервенција као средство борбе против тероризма" (ментор проф. Драган Симеуновић).

Од 1993. до 2018. године радио је у Војногеографском институту на пословима у Фотограметријском одељењу, Одељењу за географске информационе системе, Одељењу за опште и оперативне послове и Одељења за премер на различитим дужностима почев

од референта, коректора, аерофотосниматеља, вишег истраживача и начелника одељења (Одељења за опште и оперативне послове, Одељења за премер, Одељења за фотограметрију). Сада је начелник Сектора за продукцију ГТМ у Војногеографском институту – „генерал Стеван Бошковић“. Претходне две године је био именован од стране Владе Републике Србије за в.д. помоћника директора – директор Сектора за стратешки развој у Републичком геодетском заводу (за то време мировала су му права и обавезе у Војсци Србије због постављења за државног службеника на положају).

Током службе у ВС био је носилац израде и реализације пројекта Главног војнотехничког савета Генералштаба под називом "Увођење дигиталне технолошке линије за аерофотограметријско снимање" и доктриналног документа Правило геотопографског обезбеђења. Носилац је реализације и члан Надзорног одбора ИПА пројекта (за Министарство одбране) „Израда мапа ризика“ који финансира ЕУ. Током обављања функције у РГЗ-у био је члан више комисија и радних тела у Влади РС. Предводио је тим стручњака из РГЗ који је водио преговоре на разграничењу са Р. Хрватском и БиХ.

Поред редовних дужности, активно је учествовао у изради закона и подзаконских аката у вези државног премера и катастра, као и у припреми Закона о НИГП. На предлог Министарства одбране, од 2010. до 2018. године непрекидно је био члан Савета за националну инфраструктуру геопросторних података Републике Србије у који је три пута именован од стране Владе Републике Србије. Након повратка из РГЗ (у априлу 2020. године) у Војногеографски институт поново је предложен од стране Министарства одбране за члана Савета НИГП.

Члан је Савета геодетске службе начелника Генералштаба. У школској 2016/2017. години на Војној академији, смер војногеодетско инжењерство био је асистент у настави на предмету Инфраструктура геопросторних података.

Кандидат је 2014. године уписао докторске академске студије на студијском програму Менаџмент у одбрани у Војној академији Универзитета одбране у Београду и положивши све испите и предиджена истраживања стекао је услов за пријаву докторске дисертације која је одобрена Одлуком Ректората одбране Број 149-170 од 22. децембра 2017. године, под називом „Модел оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења“.

Потпуковник Дејан Ђорђевић је до сада објавио укупно 26 научних и стручних радова (1 монографија, 1 поглавље у монографији националног значаја, 12 радова на међународним и домаћим научним скуповима, 10 радова у научним часописима и 2 стручна рада). Именовани је био и члан редакцијског одбора научног скупа и аутор је једног доктринарног документа из стручне области. Поред тога аутор је више стручних радова из области израде карата и ортофотоа, географских информационих система у виду упутстава, правилника, пилот пројеката, технолошких извештаја и инструкција.

2. ОПИС И АНАЛИЗА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација кандидата потпуковника Дејана Ђорђевића под називом „Модел оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења“ има укупно 276 страна (248 текста и 28 страница прилога).

Структуру дисертације, после насловне стране и увода чине пет поглавља:

- I. Геотопографско обезбеђење
- II. Национална инфраструктура геопросторних података
- III. Национална инфраструктура геопросторних података и безбедност
- IV. Преглед и анализа резултата истраживања

V. Прилог изради модела оптимизације НИГП у функцији геотопографског обезбеђења

У попису литературе налази се 123 извора различите литературе (књиге, научни чланци, закони, интернет странице и сл.). У самом тексту дисертације назначена су – референцирана 309 навода извора литературе. Рад садржи 12 прилога, 74 слике и 4 табеле. Поред увода и разрађених поглавља рад садржи и закључак, списак литературе, скраћенице и прилоге.

У уводном делу рада кандидат је дефинисао методолошки оквир истраживања, док су у прва два поглавља садржани теоријски приступи предмету истраживања, кроз који се перманентно прожима аргументовање постављених хипотеза. Кроз трећи и четврти део рада представљени су резултати истраживања, док су у петом поглављу рада дати закључни резултати истраживања.

Увод обухвата поред уводних разматрања и представљање методолошког оквира истраживања.

Суштина проблема истраживања огледа се у изналажењу оптимизованог модела Националне инфраструктуре геопросторних података (НИГП) у функцији геотопографског обезбеђења. Уводним разматрањима кандидат нас уводи у суштину проблема истраживања, а кроз теоријско - хипотетичке основе истраживања систематизовано је изложен проблем и предмет истраживања. У овом делу јасно је исказан значај истраживања, хипотезе, методологија истраживања, као и циљеви истраживања са научном и друштвеним оправданошћу истраживања.

Дефинисањем проблема истраживања истакнута је суштина проблема, а која се може сагледати кроз следеће основно питање: "Како изнаћи модел оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења који ће омогућити ефикасност и ефективност функционисања?" Основне теорије докторске дисертације налазе се у пресеку теоријских поставки из области теорије и праксе војних наука и војногеодетског инжењерства. У ужем смислу предмет истраживања захвата област менаџмента у одбрани, операционих истраживања и оператике. Поред тога предмет истраживања припада и области теорије одлучивања, географији и информатици. Стога се може закључити да је предмет истраживања интердисциплинаран. У вези са тиме истраживање је реализовано на основу мултидисциплинарног приступа којим је дат прилог оптимизованом моделу за изградњу ГТОБ заснованог на НИГП. То подразумева дефинисање оптимизованог модела за лакши приступ система одбране просторним подацима који су дефинисани у НИГП. Модел може послужити свим потенцијалним корисницима на локалном, националном, регионалном и глобалном нивоу, кроз стварање услова да корисници тражене просторне податаке преузимају из дистрибуираних база података.

Основна полазна хипотеза је: *Применом различитих врста метода анализе и симулација може се изнаћи модел оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења. Тај модел ће обезбедити ефикасност и ефективност функционисања ГТОБ.* Реализације у садржају основне хипотезе на одговарајући начин одражавају следеће разрађујуће (посебне) хипотезе:

Прва разрађујућа (посебна) хипотеза: Анализом садржаја ГТОБ могу се изнаћи поделементи организационих процеса који ће чинити саставни део модела оптимизације НИГП у функцији ГТОБ.

Друга разрађујућа (посебна) хипотеза: Анализом процеса планирања, припреме и извођења операције и потреба из домена геотопографских података могу се креирати елементи модела оптимизације НИГП у функцији ГТОБ неопходних за ефикасно коришћење геотопографских података у процесу доношења одлука на свим нивоима.

Трећа разрађујућа (посебна) хипотеза: Успостављање националне инфраструктуре геопросторних података може имати позитиван утицај на све садржаје ГТОБ и побољшати систем управљања геопросторним подацима у оквиру система одбране.

Четврта разрађујућа (посебна) хипотеза: Геопросторна база података Војногеографског института (ВГИ) може значајно да допринесе изградњи националне инфраструктуре просторних података.

Предмет истраживања лоциран је на територију Републике Србије, али истраживање је обухватило и истраживање глобалних појава која карактеришу предмет истраживања. Временски, предмет истраживања припада садашњем и будућем времену, односно за период од 10 до 15 година. Операционализацијом предмета истраживања дефинисани су циљеви истраживања, на основу којих су одабране и у истраживању примењене одговарајуће научне методе.

Прво поглавље Геотопографско обезбеђење обухватило је теоријске основе једног од два основна појма из наслова рада. У овом делу рада кандидат је представио појам операције и врсте операција, како би схватили значај и везу геотопографског обезбеђења у операцијама. Посебно је обрађена и тема обезбеђења у операцијама, као увод у обраду појма геотопографског обезбеђења (ГТОБ), садржаја и начела ГТОБ. У трећем делу овог поглавља презентовани су неки аспекти ГТОБ у операцијама, са посебним освртом на однос ГТОБ и ГЕОИНТ-а (енг. *Geospatial Intelligence* - GEOINT), као дисциплином која је веома блиска са ГТОБ, анализом простора, географским информационим системима. Поред тога, у овом поглављу назначен је значај ГТОБ у операцијама.

Друго поглавље Национална инфраструктура геопросторних података обухватило је теоријске основе инфраструктуре геопросторних података уопште, као и самог појма национална инфраструктура геопросторних података. Поред тога, кандидат је детаљно дао приказ законодавног и институционалног оквира за успостављање НИГП у Србији, као и надлежности различитих институција у продукцији геопросторних података анализом садржаја релевантних прописа којима се регулише област прикупљања геопросторних података. У овом поглављу јасно је приказана хијерархија и веза инфраструктура геопросторних података како у тополошкој организацији геопросторних података, почев од глобалног нивоа до националног и локалног, тако и у законодавном односу и вези српског законодавног и институционалног оквира са Европским законодавством, директивама и стратегијама.

Трећим поглављем Национална инфраструктура геопросторних података и безбедност кандидат је анализирао релевантне односе између националне инфраструктура геопросторних података и безбедности. Систематизовано и синтетички је указао на значај НИГП, као система за подршку одлучивању на свим нивоима одлучивања. Анализом појмовног одређења НИГП, ГИС-а и система за подршку одлучивања потврђено је да се кроз процеса планирања, припреме и извођења операције и потреба из домена геотопографских података могу креирати елементи модела оптимизације НИГП у функцији ГТОБ неопходних за ефикасно коришћење геотопографских података у процесу доношења одлука на свим нивоима командовања.

Поред тога, да би утврдио међусобне односе између НИГП и националне безбедности хијерархијски је систематизовао место и улогу Стратегије о националној безбедности у односу на Стратегију о НИГП у полистратегичком систему Републике Србије. У завршним разматрањима овог поглаваља кандидат је синтетизовао значај, утицај и изазове успостављања НИГП на националну безбедност.

Четвртим поглављем Преглед и анализа резултата истраживања представљени су резултати истраживања који су прикупљени ангажовањем лица из Војске Србије из састава јединица и установа Војске Србије, ранга бригаде, Генералштаба Војске Србије и Министарства одбране, наставног особље Војне академије које се бави командовањем и руковођењем, операцијама и војном топографијом и географијом, а пре свега оних који имају одређена сазнања и искуства са геотопографским обезбеђењем. На овај начин истражен је значај и оцена тема из националне инфраструктуре геопросторних података, дефинисаних у INSPIRE директиви и Законом о НИГП о утицају на геотопографско обезбеђења у реализацији мисија и задатака Војске Србије. Поред тога, у овом делу рада су сликовито са укупно 47 статистичких графикана приказани резултати истраживања. Обрада и анализа резултата реализованих само за ово истраживање обухватила је анализе резултата упитника о стању у геосектору у Републици Србији који су рађени за потребе Савета за националну инфраструктуру геопросторних података 2012. и 2018. године у чијем истраживању је учествовао и аутор овог рада. Поред тога реализована и је компаративна анализа ових истраживања којим је утврђено да постоји изражен интерес за дигиталним геопросторним подацима, као и инкорпорирањем геопросторних података и тематских целина Националне инфраструктуре геопросторних података за потребе ГТОБ. Такође, постоји изражена потреба за изградњом и оптимизацијом НИГП на националном нивоу, и у цивилним структурама која су у највећем делу у сагласности са потребама Војске Србије, тако да је показано да се применом различитих врста метода анализе и симулација може изнаћи модел оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења.

Пето поглавље Прилог изради модела оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења је део дисертације у оквиру којег је кандидат сублимирао резултате истраживања представљајући модел оптимизације сваке од компоненти националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења. Ово поглавље је перспективно-апликативни део дисертације у оквиру којег је разрађен модел оптимизације НИГП. У раду је дат прилог структури модела коришћења геопросторних података за изградњу ГТОБ. Као основни модел за размену података и реализацију НИГП предложена је сервисно оријентисана архитектура. Поред тога, у овом делу рада дат је оптимизовани модел спроведбених правила за размене геопросторних података у оквиру НИГП који представља концепт система који треба да омогући одрживу размену дигиталних геопросторних података.

У **Закључку** докторске дисертације изнети су сви релевантни закључци проистекли из дисертације. Поред тога предложене су одређене активности на побољшању геотопографског обезбеђења на основана националне инфраструктуре геопросторних података и могућа даља истраживања по овим питањима. Примењујући научне методе које су наведене у методолошком делу овог рада, кандидат је закључио да је потврђена заснивајућа (општа) хипотеза.

3. ОЦЕНА ДИСЕРТАЦИЈЕ

Комисија констатује да докторска дисертација кандидата потпуковника Дејана Ђорђевића под називом „Модел оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења” представља сложену студију и оригинално научно дело, теоријски утемељено и методолошки исправно конципирано. Актуелност истраживања потврђује се кроз мултидисциплинарни приступ решавању проблема у области која, према доступној литератури, није била предмет комплексних истраживања

Дисертација спада у ред научних истраживања, која уз примену метода и модела структурне систем анализе систематизују национална и светска теоријска сазнања и искуства, као и спроведбена правила у области оптимизације модела националне инфраструктуре геопросторних података. Кандидат је у складу са идејном замисли коректно обрадио тему, структурно, садржајно, сазнајно, језички и методолошки примерено ускладио физички обим и однос делова и питања у њима. Квалитет обраде појединих питања и парцијалних питања углавном је уједначен.

Применом мултидисциплинарног приступа у изучаваној проблематици, кандидат својом дисертацијом отвара могућност за унапређење теоријског разумевања проблема истраживања. Дефинисање проблема нематнуло је коришћење различитих методских поступака. За израду дисертације примењена је комплексна научна методологија ослоњена на опште и посебне научне методе. Аналитички део истраживања ослоњен је углавном на опште научне методе: метода анализе и синтезе, дескриптивна метода, индуктивно дедуктивна метода, статистичка метода. Синтетичко-перспективни део истраживања ослоњен је на неколико посебних научних метода: метода компаративне анализе, метода структурне систем анализе; метода класификације; метода моделовања, као и метода картографског моделовања. За конкретно истраживање примењени подаци су изворно прикупљени подаци, али се у раду користе и посредовани – преузети подаци.

Уз поштовање ограничења у предмету истраживања анализом добијених резултата дошло се до закључка: применом одговарајућих метода извршена је верификација хипотеза и израђен је одговарајући оптимизовани модел националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења.

Кроз процес израде модела оптимизације доказане су прве две разрађујуће (посебне) хипотезе и то да је могуће „изнаћи поделементе организационих процеса“ и „креирање модела“. Такође, показано је да законски и институционални оквир, као и стандарди и сервисна инфраструктура националне инфраструктуре геопросторних података омогућава коришћење геопросторних података у свим садржајима геотопографског обезбеђења чиме је и додатно потврђена прва разрађујућа (посебна) хипотеза.

Доказано је да Национална инфраструктура геопросторних података представља систем за подршку одлучивању (СПО), па чак и да поседује и виши ниво у подршци одлучивању, односно да има елементе пословне интелигенције. То доказује да НИГП у функцији ГТОБ побољшава доношење ефикасних и ефективних одлука на свим нивоима командовања чиме је директно потврђена друга (посебна) разрађујућа хипотеза да се „анализом процеса планирања, припреме и извођења операције и потреба из домена геотопографских података могу креирати елементи модела оптимизације НИГП у функцији ГТОБ неопходних за ефикасно коришћење геотопографских података у процесу доношења одлука на свим нивоима“.

Потврђеним и прецизним идентификовањем потреба и захтева корисника за геопросторним подацима из НИГП и утврђивањем обима значајности за сваку од тема

из INSPIRE директиве и њиховог утицаја на геотопографско обезбеђење потврђена је трећа разрађујућа (посебна) хипотеза. У истраживању је недвосмислено потврђено да геопросторна база података Војногеографског института (ВГИ) може значајно да допринесе изградњи националне инфраструктуре геопросторних података што је исказано анализом директно прикупљених података кроз анкетирање припадника из Војске Србије, али и анализом анкетираних цивилних институција у Републици Србији, чиме је потврђена и четврта разрађујућа (посебна) хипотеза.

На основу приказаних резултата, верификоване су све разрађујуће (посебне) хипотезе и потврђена заснивајућа (општа) хипотеза, да се применом различитих врста метода анализе и симулација може се изнаћи модел оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења, који ће обезбедити ефикасност и ефективност функционисања ГТОБ.

Све напред наведено указује да дисертација представља оригиналан научно-истраживачки допринос у решавању проблема дефинисаног истраживањем. Комисија је става да релевантност и комплексност предмета истраживања, као и неспоран друштвени значај истраживане проблематике чине вредним резултате до којих се у дисертацији дошло. Научни допринос докторске дисертације верификован је кроз радове објављене у домаћим и међународним часописима, тематским зборницима, на научно-стручним скуповима националног и међународног значаја, током вишегодишњег истраживања на овој теми и то:

Рад у водећем часопису националног значаја М51

1. **Ђорђевић Д.**, *Национална инфраструктура геопросторних података и безбедност* – чланак, Војно дело број 2-2016, 2016.год., Београд
2. **Ђорђевић Д.**, Бакрач С., Славковић Р., „*Поједини аспекти геотопографског обезбеђење у операцијама војске*“ – чланак, Војно дело број 1-2016, 2016.год., Београд,
3. **Ђорђевић Д.**, Катанчевић В.: *Компаративна анализа стратегијско-доктринарних докумената у сфери безбедности и одбране* - чланак, Војно дело број 3-2016, 2016.год., Београд,
4. **Ђорђевић Д.**, Татомировић С., Мачак З., *Однос Стратегије националне безбедности и Стратегије успостављања националне инфраструктуре геопросторних података у Републици Србији* - чланак, Војно дело број 6-2016, 2016.год., Београд.
5. Маџак З., Канкараш М., **Ђорђевић Д.**, *Ecological Security and Military Organization in the Digital Age*, Војно дело број 1-2018, 2018.год., Београд.

Саопштење са међународног скупа штампано у целини М33

6. **Djordjevic D.**, *Milonjic Z.: National Spatial Data Infrastructure as a decision support system* – чланак, INTERNATIONAL Scientific Conference Professional Practice and Education in Geodesy and Geoinformatics, 2016.
7. **Ђорђевић Д.**, Татомировић С.: *Војнотехнолошки аспекти развоја и трансформације геодетске службе*, Зборник радова научног скупа ОТЕХ, Београд, 2007.

Саопштење са међународног скупа штампано у целини М63

8. **Ђорђевић Д.**, Милоњић З., „*Примена одлучивања у ГИС услугама*“ – чланак, SYM-OP-IS, Симпозијум о операционим истраживањима, Тара, 2016.год

Остале публикациије

Списак резултата М43 - Монографска библиографска публикација

9. Банковић Р., Татомировић С., **Ђорђевић Д.**, Милашиновић М.: *140 година Војногеографског института* - монографија, Медија центар „Одбрана“, Београд, 2016.

Аутор/коаутор доктринарног докумената из стручне области

10. **Ђорђевић Д.**, Костић М., Продановић Г., Станојевић В.: *Правило геотопографског обезбеђења*, Медија центар „Одбрана“, Београд, 2015.

Интерна публикација приказана на интернету

11. **Ђорђевић Д.**, Димитријевић П., Милосављевић М., Вуковић Ђ.: *Детаљан приказ и анализа резултата утитника о стању у геосектору*, Републички геодетски завод, 2013. <https://geosrbija.rs/inspire/>

Поред наведених радова, кандидат је објавио и већи број других радова који се у највећем делу ослањају на методе примењене у истраживању. Кандидат је током израде дисертације показао смисао и знање да препозна и реши проблеме менаџмента у одбрани и других мултидисциплинарних наука, као и да користи различите савремене научне методе.

Обим, садржина, редослед и начин дефинисања и решавања проблема у потпуности задовољавају критеријуме научног рада.

4. ОСТВАРЕНИ НАУЧНИ ДОПРИНОС

Докторска дисертација је мултидисциплинарна и по свом основном садржају припада ужој области – менаџмент у одбрани, а у ширем смислу припада и областима војних наука, војногеодетског инжењерства, теорије одлучивања, војне географије и информатике.

Научни допринос докторске дисертације испољава се: научним описом, научном класификацијом и научним објашњењем. Научним описом обухваћена је анализа постојећег стања, односно геотопографског обезбеђења у операцијама, као и инфраструктуре геопросторних података и националне инфраструктуре геопросторних података. Научна класификација примењена је у дефинисању појма инфраструктура геопросторних података и хијерархији стратегијских докумената у полостратегијском систему у Републици Србији. На нивоу научног објашњења, кроз истраживање је доказано да се кроз процес успостављања националне инфраструктуре геопросторних података може успоставити такав модел националне инфраструктуре геопросторних података који би био у функцији геотопографског обезбеђења.

Научни значај истраживања огледа се у изналажењу оптимизованог модела националне инфраструктуре геопросторних података у функцији ГТОБ у операцијама и модела подршке ГТОБ заснованог на НИГП. Нове хибридне методе омогућиће доношење закључака који ће омогућити скраћивање времена за доношење одлука чиме се обезбеђује подршка одлучивању на свим нивоима одлучивања. Овим истраживањем остварен је научни допринос који се огледа у стицању знања и искустава о примени ГТОБ у реализацији мисија и задатака Војске Србије, као и повезивање и стицање знања из моделовања ГТОБ и војних операција са методама, техникама и инструментима

управљања ГТОБ повезаних са НИГП, а које могу бити примењена и на невојни сектор. Истраживање овог проблема има вишеструки значај, како за теорију тако и за праксу менаџмента одбране. Научно је потврђено да оптимизовањем модела НИГП у функцији ГТОБ омогућује се боље коришћење простора чиме се штите животи припадника Војске Србије и смањују трошкови реализације садржаја ГТОБ.

Научни допринос исказан у овој дисертацији је и у новим сазнања која нису у потребној мери заступљена у домаћој литератури, па се успешном реализацијом овог истраживања обogaћује и унапређује теорија војних наука у области геотопографског обезбеђења. Такође, ово мултидисциплинарно истраживање ће обогатити и фонд теоријског знања из области менаџмента у одбрани, операционих истраживања и војногеодетског инжењерства. Истраживања која су реализована у оквиру дисертације биће и од ширег научног и друштвеног значаја, узимајући у обзир и то да је Стратегијом НИГП у Републици Србији између осталог дефинисано да су стратешке области: истраживање, развој и едукација.

Друштвени значај овог истраживања је што сва ова истраживања могу бити примењена и на другим моделима подршке ГТОБ за потребе система одбране, као и у оптимизацији модела НИГП за различите потребе у Републици Србији. Поред тога, предложени оптимизовани модел може бити примењен и као подршка другим системима и институцијама у држави како на стратегијском, тако и на оперативном и тактичком нивоу.

Научна оправданост истраживања манифестује се у погледу развоја теорије менаџмента и војногеодетског инжењерства, развоја методологије истраживања појава у војној делатности и развоју целокупне сфере одбране. Такође, научна оправданост се манифестује и у сагледавању актуелних решења, изналажењу и афирмацији нових решења применом савремених метода операционих истраживања и анализе геопросторних података и потврђивању вредности у садашњем и будућем времену.

У методолошком погледу, допринос овог истраживања се огледа у широј примени разноврсних метода и методолошких поступака и њиховој провери на конкретном проблему. Истраживање ће допринети стицању искуства у примени сличног поступка.

Друштвена оправданост истраживања произашла је из научне оправданости, јер је друштво заинтересовано за развој науке, развој система одбране и Војске Србије и ефективно остваривање мисија Војске Србије. Самим тим, друштвена оправданост истраживања добија смисао и актуелност на решавању таквих проблема.

Све напред наведено представља оригинални научно-истраживачки допринос у решавању проблема оптимизације модела националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења.

5. ЗАКЉУЧАК

Докторска дисертација кандидата потпуковника Дејана Ђорђевића под називом „Модел оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења” представља актуелан и оригинални научни допринос. На основу приказаних и верификованих резултата истраживања, констатовано је да је кандидат успешно завршио докторску дисертацију у складу са проблемом, предметом и постављеним циљевима истраживања.

С тим у вези, комисија закључује да докторска дисертација кандидата Дејана Ђорђевића под називом „Модел оптимизације националне инфраструктуре геопросторних података у функцији геотопографског обезбеђења” представља

самосталан научни рад у оквиру кога су испуњени циљеви истраживања, а остварени научни допринос задовољавајући, те предлаже Већу за друштвено-хуманистичке науке Војне академије да усвоји овај Извештај и одобри усмену јавну одбрану.

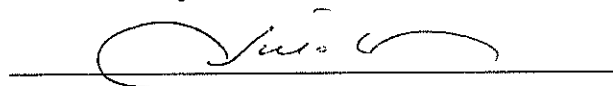
У Београду, 22. мај 2020. године

КОМИСИЈА

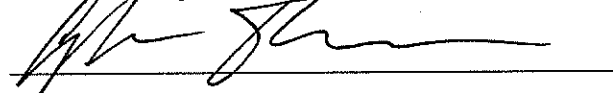
бригадни генерал ванр.проф. др Мирослав Талијан,
председник комисије

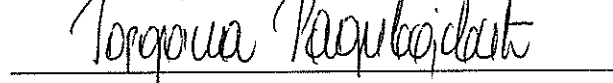
пуковник ванр. проф. др Љубомир Гиговић,
члан комисије

потпуковник ванр.проф. др Срђан Благојевић,
члан комисије

проф. др Гордана Радивојевић, дипл.инж.,
члан комисије

потпуковник ванр. проф. др Драган Памучар,
дипл.инж., члан комисије и ментор

